

Woning van Harry Johansson, de leider van het Noors Oecumenisch Instituut, in Sigtuna, waar de ontmoeting van bisschop Bell en Dietrich Bonhoeffer plaatsvond.

Ontmoeting met bisschop Bell in Zweden.

In Berlijn hebben generaaloverste Ludwig Beck, Hans Oster en Hans von Dohnanyi een besluit genomen: Dietrich Bonhoeffer krijgt de opdracht om naar Zweden te gaan. Hij moet via bisschop Bell de Engelse regering verzoeken om in het geval van de geplande omwenteling "dit ogenblik niet te benutten, maar de nieuwe regering een kans te geven tot zuivering van de binnenlandse verhoudingen". (Christine von Dohnanyi).

Bonhoeffer krijgt de volmacht om bisschop Bell de namen te geven van degenen die bij het plan betrokken zijn. Op 31 mei 1942 ontmoet Bonhoeffer de bisschop in Sigtuna, samen met dr. Hans Schönfeld, die onafhankelijk van Bonhoeffer als afgezant van een tweede verzetsgroep naar Zweden is gereisd. Schönfelds groep is verbonden met het "Ministerie van Buitenlandse Zaken" van de "Kreisauer Kring". Onder vier ogen deelt Bonhoeffer de bisschop de namen mee van zijn groep: Beck, Hammerstein, Goerdeler, Leuschner, Kaiser en, met een zekere voorzichtigheid, Schacht.

Bisschop Bell wordt ontvangen door de minister van buitenlandse zaken, Anthony Eden. Maar hij krijgt een negatief antwoord: ".... Zonder een schaduw van twijfel te werpen op de integriteit van uw informanten, moet ik u zeggen dat het niet in het nationaal belang is om hen onverschillig welk antwoord dan ook te sturen."

Op 23 juli stuurt de bisschop een telegram naar Genève: "Belangstelling onmiskenbaar - maar helaas geen antwoord mogelijk. Bell."

Voor de Zweeds gastheren van het 11e Internationale Bonhoeffer Congres in 2012 in Sigtuna is de hierboven beschreven ontmoeting van Dietrich Bonhoeffer met bisschop Bell de reden geweest het congres te laten plaatsvinden in dit Zweedse stadje.